

POSTANOWIENIE

8 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 8 kwietnia 2025 r. w Warszawie
zażalenia A. G.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie
z 14 czerwca 2024 r., XXVII Ca 2612/22 (XXVII WSC 46/24),
w sprawie z powództwa A. G.
przeciwko M. K.
o zapłatę,

oddala zażalenie.

(A.T.)

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie z powództwa A. G. przeciwko M. K.
o zapłatę postanowieniem z 14 czerwca 2024 r. odrzucił skargę kasacyjną powoda
od wyroku tego Sądu z 29 grudnia 2023 r.

Wobec dostrzeżenia braków skargi kasacyjnej pełnomocnik skarżącego
pismem z 30 kwietnia 2024 r. został wezwany do ich usunięcia przez wskazanie

adresów oraz numerów PESEL powoda i pozwanego (w 4 egzemplarzach) w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej [...]. Pismo nie zostało podjęte w terminie i zostało uznane za doręczone 14 maja 2024 r. [...], a braki formalne nie zostały uzupełnione. W tej sytuacji - w ocenie Sądu drugiej instancji - skarga kasacyjna wywiedziona przez powoda podlegała odrzuceniu jako obarczona brakami formalnymi, które nie zostały uzupełnione w terminie.

W zażaleniu na to postanowienie powód wniósł o jego uchylenie i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego. Zarzucił naruszenie art. 398⁴ § 3 k.p.c. w związku z art. 126 § 2 k.p.c., art. 126 § 1 pkt 1 - 5 k.p.c. w związku z art. 126 § 2¹ k.p.c., art. 398⁴ § 3 k.p.c. w związku z art. 126 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W związku z tym, że kognicja Sądu Najwyższego w postępowaniu wywołanym wniesieniem zażalenia na postanowienie Sądu drugiej instancji, którego przedmiotem jest odrzucenie skargi kasacyjnej, obejmuje badanie okoliczności faktycznych stanowiących podstawę odrzucenia, należy zauważyć, iż skarżący skutecznie nie zakwestionował wyżej opisanego toku postępowania, który doprowadził do odrzucenia skargi.

Skarga nie spełniała wymagania, o którym mowa w 398⁴ § 3 zdanie pierwsze k.p.c. Zgodnie z tym przepisem, powinna ona czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a w sprawach o prawa majątkowe - zawierać również oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia. Z kolei według art. 126 § 2 k.p.c., gdy pismo procesowe jest pierwszym pismem w sprawie, powinno ponadto zawierać oznaczenie przedmiotu sporu oraz: 1) oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby i adresy stron albo, w przypadku gdy strona jest przedsiębiorcą wpisanym do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej - adres do doręczeń wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej; 1¹) oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby i adresy przedstawicieli ustawowych i pełnomocników stron; 2) numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) lub numer identyfikacji podatkowej (NIP) powoda będącego osobą fizyczną, jeżeli jest on

obowiązany do jego posiadania lub posiada go nie mając takiego obowiązku lub 3) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku jego braku - numer w innym właściwym rejestrze, ewidencji lub NIP powoda niebędącego osobą fizyczną, który nie ma obowiązku wpisu we właściwym rejestrze lub ewidencji, jeżeli jest on obowiązany do jego posiadania.

Celem postępowania wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej jest wyłącznie kontrola legalności orzeczenia, a nie rozpoznanie sprawy, w której zostało ono wydane. Wniesienie tej skargi zaczyna postępowanie będące kontynuacją postępowania zakończonego przez sądy powszechne, ale w znaczeniu technicznoprosesowym wszczyna nową sprawę. Zatem wymóg tego, że skarga kasacyjna powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, odnosi się również do art. 126 § 2 k.p.c. (zob. uchwała składu siedmiu sędziów SN - zasada prawna - z 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07, OSNC 2008, nr 11, poz. 122.).

Według art. 398⁶ § 1 k.p.c., jeżeli skarga kasacyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 lub 3, przewodniczący w sądzie drugiej instancji wzywa skarżącego do usunięcia braków w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi. Zgodnie natomiast z art. 398⁶ § 2 k.p.c., sąd drugiej instancji odrzuca skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1, nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną. Tygodniowy termin do usunięcia braków formalnych, o których mowa w art. 398⁴ § 3 k.p.c., przewidziany w art. 398⁶ § 1 k.p.c., ma charakter ustawowy, a jego niedochowanie powoduje konieczność odrzucenia skargi kasacyjnej. Z tych względów skarga kasacyjna powoda, której braków nie uzupełniono w terminie, podlegała odrzuceniu przez Sąd drugiej instancji (zob. postanowienie SN z 4 lutego 2022 r., II CSKP 137/22, nie publ.).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

(A.T.)

[a.]